

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Deum grauter punire eiuscemodi illicitis remedijs vtentes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

470 Cap. XLII. Vigesima secunda morbi. caus. hominum probatio.
mones accurras, quam tandem veniam consequeris? quo pacto illum,
valebis denuo tibi propitium reddere? Quin potius nec alius quisquam
pro te deprecari poterit, etiamsi tantum valeat auctoritate apud
Deum, quantum Moyses. Non est, inquam, quisquam, qui hoc face-
re poterit. Non audis, quid Deus loquatur ad Ieremiam de Iudeis?
Ne depreceris pro populo isto, quoniam si surrexerit Moyses & Samuel,
non exaudiam illos, adeo sunt peccata omnem remissionem superantia,
quaque nullam recipiant excusationem. Itaque, ne tantam in nos pro-
uocemus iram, etiamsi videantur aliqui febrem incantamentis seda-
re: non enim vere sedant, tamen aliam in conscientiam inducunt fe-
brem, ratione ac conscientia quotidie flagellante, & dicente: Impio fe-
cisti, iniquitatem perpetrasti, violasti fœdus cum CHRISTO istum, ob
paululum bonae valetudinis pietatem deseruisti. Num tu solus has pas-
sus es? an non alij multo, quam tu, acerbiora passi sunt? Attamen
nullus illorum tale quid ausus, tu verò mollis ac dissolutus animam
tuam (demoni) oppignorasti. Quomodo excusaberis Christo? quo-
modo illum implorabis precibus? quâ conscientia posthac ingredieris
Ecclesiam? quibus oculis videbis Sacerdotem? quâ manu sacram-
tales accinges mensam? quibus auribus audies Scripturas, quae illic legun-
tur? Quum his stimulis quotidie ratio te punget, urgetque, cum
conscientia flagellabit, rursus ipse dices: Quae haec est sanitas, quum
intus tam multas habeam cogitationes accusativas? Hæc D. Chryso-
stomus, pro primo remedio.

V.
Leuit. 20. 6.

4. Reg. 1. 2.

Secundum est remedium, quod non irascatur tantum, sed
etiam minetur, & puniat tales Deus. Anima, quæ declinauerit
ad magos, & ariolos, & fornicata fuerit cum eis, ponam faciem meam
contra eam, & interficiam eam de medio populi sui. Si quis exem-
plum huius desiderat, clarum habetur illud in historia regum.
Cecidit Ochozias per cancellos cœnaculi sui, quod habebat in Samaria,
& agrotavit: misitque nuntios, dicens ad eos: Ite, consulite Beelzebub
deum Accaron, utrum vivere queam de infirmitate mea hac. Ange-
lus autem Domini locutus est ad Eliam Thebitem, dicens: Surge, &
ascende in occursum nuntiorum regis Samaria, & dices ad eos: Num-
quid non est Deus in Israël, ut eatis ad consulendum Beelzebub deum
Accaron? Quam ob rem hac dicit Dominus: De lectulo super quem
ascendisti, non descendes, sed morte merieris. Consimile quid con-
tigisse,

tigisse, narrat B. Gregorius Turonicus, cum puero ægro, qui hariolo traditus fuit, ut ab eo sanaretur. Sed malè cessit remedium malum. Hariolus enim per incantationes, & ligaturas, non vitæ eum, aut sanitati restituit, sed Libitinæ victimavit. Ut autem nox ipsa diem commendaret, & Sanctorum opera, juxta Belial, magis clarescerent, tradit idem author, alium eadem lue laborantem, pulueribus è S. Martini sepulchro sumptis, sanitati restitutum. Ad Sanctos ergo & sancta, ad Deum verum, non ad Deum Accaron, egrotis est confugiendum; ut morbi pietatis sint causa, non occasio impietatis.

Non audisti quid dicat Scriptura? ait S. Chrysostomus, Fili, si accedis serviturus Domino, prepara animam tuam ad tentationem: dirige cor tuum, & perdura in morbo ac paupertate: in illo fidens esto. Sicut in igne probatur aurum, sic homo probatur in camino deiectionis. Si tu famulum flagris cecideris, & ille triginta aut quinquaginta plagis acceptis, illico pronocet ad libertatem, aut deserat tuum dominum, & ad alios se conferat, qui te oderint, eosq, in te concitet: dic mihi num is abs te veniam impetraturus sit? an quisquam pro illo poterit esse patronus? nequaquam. cur ita tandem? quoniam officium est heri, punire talem famulum. Non ob id tantum, verum etiam ob hoc; quod si fugiendum erat, non ad hostes & osores domini prioris oportebat fugere, sed ad amicos & cognatos. Proinde tu quoque, si videris te puniri a Deo, ne profugas ad inimicos Iudeos, ne magis etiam illos in te pronoces, sed ad amicos illius Martyres, ac Sanctos, qui illi placuerunt, quiq, multam apud illum habent auctoritatem. Sed quid loquor de famulis & heris? Filius non poterit hoc facere, nec abnegare cognationem, quam habet cum patre. Nam & nature leges, & leges ab hominibus instituta sic prescribunt: etiamsi flagris cedat pater, si à mensa depellat, si adibus exigat, si quocumque modo puniat: jubent, omnia fortiter perpeti, nec ullam illi veniam concedunt, ni paruerit, pertuleritq, Etiamsi filius cæsus innumeras querimonias deplorans proferat, hæc verba audit ab omnibus: Pater est, qui cecidit, ac Dominus, habetque potestatem in te quod vult faciendi, & oportet omnia placide ferre. Ergo famuli quidem ferunt dominos, filij parentes, frequenter & præter aquum punientes: tu verò non sustines Deum te corripientem? qui plus habet in te juris, ut pote vere Dominus, qui plus

S. Gregor.
Turon. lib. 21
de glor. Mar-
tyr. c. 45.

VI.

S. Chrysost.
orat. 5. contra
Iudeos.